

er derfor heller ikke muligt at påvise, om kommuner i løbet af de seneste år har skærpet praksis på dette område.

Imidlertid indebærer den prioritering af ligningsarbejdet, der finder sted i forbindelse med vedtagelsen af de kommunale ligningsplaner, at der fastsættes grænser for, hvor små reguleringer ligningsmyndighederne vil foretage. Det betyder, at ligningsmyndighederne ikke vil foretage reguleringer af rene bagateller. Told- og Skattestyrelsen oplyser, at styrelsen ikke har kendskab til sager/klager vedrørende beskatning af lejlighedsgaver. Spørgsmålet må derfor antages i praksis ikke at udgøre et reelt problem.

Spm. nr. S 603

Til skatteministeren (11/1 95) af:

Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Vil ministeren oplyse omfanget af færre skatteindtægter som følge af de fradrag, som skatteydere får efter indgåelse af forsørgelseskontrakter?«

Begrundelse

I forbindelse med debatten om forsørgelseskontrakter er det oplyst, at der foregår et stort misbrug af fradragsordningen. Det er i den anledning endvidere diskuteret, om ordningen eventuelt helt bør afskaffes.

Spørgeren ønsker på den baggrund at få oplyst, hvilket omfang de samlede fradrag har, og dermed, hvilket omfang forsørgelseskontrakterne har i forhold til det offentliges skatteindtægter.

Svar (19/1 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Frdrag for ensidigt påtagne underholdsydelser (forsørgelseskontrakter) og andre løbende ydelser – børnebidrag, bidrag til tidligere ægtefælle og gaver til almennyttige foreninger m.v. – deler rubrik på selvangivelsen under punktet »underholdsbidrag m.v.«, selv om der gælder forskellige regler for disse. Det kan derfor ikke umiddelbart udledes af ligningsstatistikken, hvor stort

det samlede fradrag er for ensidigt påtagne underholdsydelser.

Grænsen for fradraget er 10.000 kr. årlig (også for ægtepar).

På baggrund af lovmodelberegninger skønnes det med stor usikkerhed, at der på landsplan i alt er omkring 15.000 personer i 1994, der fratrækker i størrelsesordenen 150 mio. kr. for ensidigt påtagne underholdsydelser. Det svarer til en skattebesparelse på ca. 75 mio. kr.

Spm. nr. S 589

Til forskningsministeren (9/1 95) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Har resultatet af de indfangede fisk og sæler fra Thuleområdet, som ifølge Ekstra Bladet den 9. januar 1995 er blevet sendt til forbrænding, været undersøgt for indhold af radioaktive stoffer, og i bekræftende fald, hvor store mængder radioaktive stoffer drejer det sig om, og hvorfor er de blevet sendt til forbrænding og ikke bevarede f.eks. i frossen form, samt hvor og hvornår er de pågældende dyr blevet fanget?«

Begrundelse

Ifølge oplysninger fra en forhenværende ansat på Risø fandtes der på Risø frosne dyr fra Thuleområdet, fanget i tiden omkring den såkaldte Thuleulykke, hvor en B 52-flyvemaskine styrte ned med atombomber om bord.

Oplysningerne var omtalt i Ekstra Bladet henholdsvis den 8. og 9. januar 1995.

Risø har bekræftet, at undersøgelserne har fundet sted, og at de indfangede dyr er brændt og asken gemt, men ikke, om undersøgelserne har været offentliggjort.

Svar (16/1 95)

Forskningsministeren (Frank Jensen):

Forskningscenter Risø har over for mig oplyst følgende:

Forskningscenter Risø indsamlede i januar/februar 1968 umiddelbart efter ulykken ud for Thulebasen biologiske prøver fra området. Yderligere prøvemateriale blev indsamlet i august 1968. Desuden er der indsamlet prøver